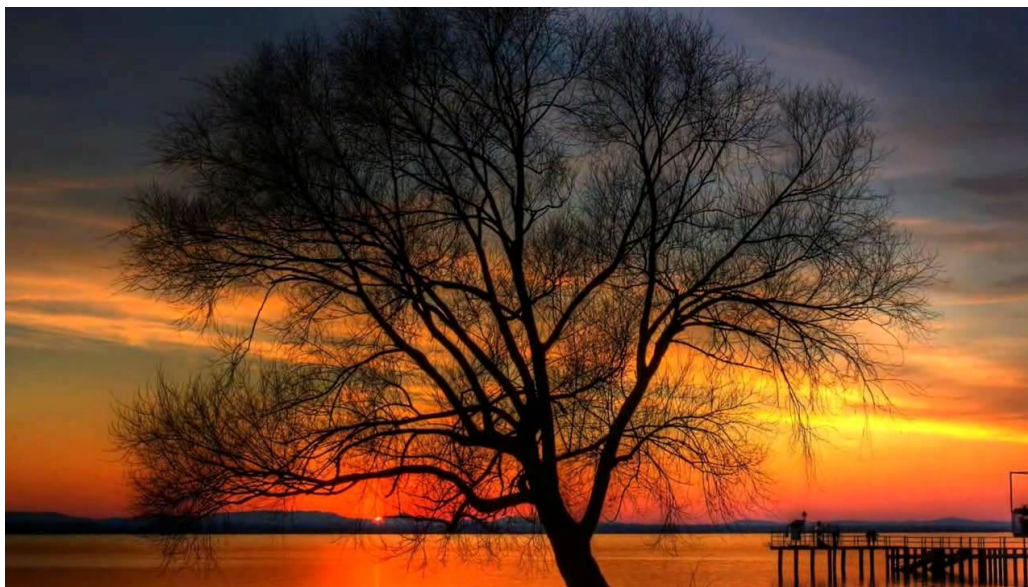

MAANDBLAD NEDERLANDSE VERENIGING AUGUSTUS 2021

Leuvensesteenweg 4a B-3080 Tervuren Tel: 02767 76 87 E-mail: secretaris@nederlandse-vereniging.be

Website: www.nederlandse-vereniging.be

BTW BE 441 080 081 IBAN: KREDBEBB BE33 4345 1708 2146.

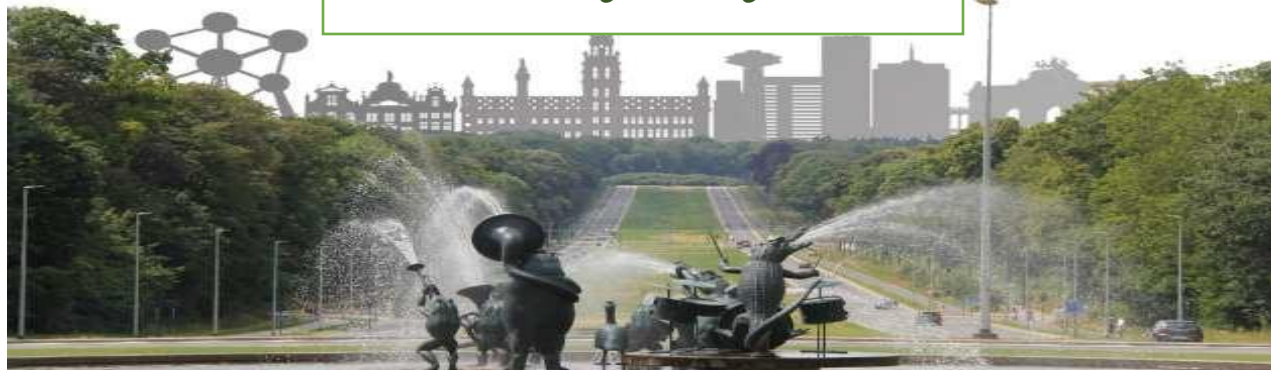
Inhoud

Uit de Bestuurskamer	: Blz. 3
Programma augustus	: Blz. 6
Mededelingen van de Prog. Cie.	: Blz. 7
Kaas en Wijn proeverij	: Blz. 9
Fietstocht	: Blz. 10
Belgravia	: Blz. 13
Overstromingen Valkenburg	: Blz. 14
Verandering van job	: Blz. 17
Wijzigingen ledenbestand	: Blz. 20

Dit e-blad kwam tot stand onder de redactie van:

Annelies Smilde - Theo Orie – Bertus Haijink - Leo Voorham en met medewerking van Jos Thomeer.

Uit de bestuurskamer

LUSTRUM XXIII

1. Opening XXIII Lustrumviering:

Eindelijk na bijna 8 maanden kunnen we met een goed geweten, voldoende vaccinaties en testen beginnen met de “officiële” opening van “ons” XXIII-ste Lustrumjaar van de Vereniging. Op donderdag 26 augustus zal met een feestrede van de voorzitter en een korte “inaugurele rede” over het lustrumboek “Kroonprins Willem van Oranje en Anna Paulowna in Tervuren 1815-1830” door de schrijver Frans Vollenbroek het startsein gegeven worden voor een druk Lustrumprogramma met allerlei culturele en andersoortige festiviteiten.

Bij de opening zullen ook een aantal vertegenwoordig(st)ers van culturele verenigingen uit Tervuren worden uitgenodigd: o.a. van de jubilerende Heemkundige Kring, de Vrienden van de school van Tervuren en een aantal individuele schilders van ArTervuren alsook de schepen voor culturele zaken van Tervuren. Door met hen samen te werken is de NV erin geslaagd een tweetal parallel exposities op te tuigen op onze vereniging. Zij zullen de culturele, sociale en EU politieke verbindingen tussen Tervuren en Nederland op originele en schilderachtige wijze met glans en gloed weergeven.

2. Vrijwillig(st)ers als “suppoost” gevraagd!

Om deze publiek toegankelijke tentoonstellingen op de club vlot te laten verlopen hebben we vrijwillig(st)ers nodig die als suppoost op de “club” zouden willen passen. Zoals eerder aangekondigd door de Lustrumcommissie loopt de schilderij tentoonstelling “Tervuren met zijn bossen en natuur” van 18 sept - 23 okt en de tentoonstelling “Wat Tervuren en Nederland verbindt” van 6 nov - 12 dec. De openingstijden van de club voor deze tentoonstellingen zijn op dinsdag en vrijdag van 10.30-16.00 uur en op zaterdag en zondag van 10.30- 14.00 uur.

Gedeeltelijk kunnen we met de leden van de Lustrumcommissie en van het bestuur als ook met de deelnemende kunstenaars deze taak van suppoost invullen. Maar we hebben meer vrijwillig(st)ers nodig.

Gaarne doet het bestuur en de lustrumcommissie een beroep op U om U als vrijwillig(st)ers op te geven bij Herman Hensen (herman.hensen@scarlet.be) of Paul Brouwer (paulus.brouwer@telenet.be). Afhankelijk van Uw beschikbaarheid zullen zij U indelen op een rooster/intekenlijst.

Het bestuur hoopt met deze vernieuwende samenwerkingsactiviteiten en “open huis” cultuur ook aan ledenwerving (zie ook onder punt 3) te kunnen bijdragen. Als vrijwillig(st)er suppoost op de club kunt U daaraan meehelpen.

3. Avondshopping/horeca-dag op 4 september (i.v.m. ledenwerving)

Op **zaterdag 4 september 2021** organiseert de gemeente i.s.m. de Raad voor lokale economie (RLE) verschillende activiteiten, waaronder een avondshopping/horecadag. Op het marktplein en in de centrumstraten worden er verschillende optredens georganiseerd. Zoals de gemeente het stelt: “Een fantastische opportuniteit voor uw vereniging om zich middels een stand en een ludieke activiteit in het straatbeeld te promoten en de verenigingskas te spijzen.” Het bestuur heeft besloten om aan deze activiteit mee te doen.

Zoals U wellicht kunt herinneren heeft het bestuur voor de ALV van december 2019 een discussienota “toekomst strategie voor ledenwerving” opgesteld. Deze nota legt de basis om inhoud te geven o.a. aan een serie van directe maatregelen voor ledenwerving. Deze directe aanpak vraagt om specifieke promotionele acties als (geadresseerde)flyers en uitnodigingen voor specifieke opendeurdagen en andere activiteiten zoals lezingen etc. In ieder geval zal het bestuur met zoveel mogelijk leden naar buiten moeten treden om die noodzakelijke ledenwerving aan te zwengelen en te realiseren. Bovenstaande gemeentelijke activiteit valt goed onder deze termen. Mocht U een “ludiek” idee voor onze stand hebben laat het ons weten!

4. De boekhoudkundige “cijfertjes” :

De cijfers over het eerste halfjaar 2021 werden door het bestuur besproken. Hieruit blijkt dat de aanzienlijk lagere inkomsten voor eigen beheer in belangrijke mate werden goedgemaakt door de Vlaamse subsidies verstrekt wegens de, door Corona, verplichte sluiting van onze bar-exploitatie tot en met mei 2021.

Ook onze personeelskosten waren lager dan begroot omdat onze clubbediende gedeeltelijk technisch werkeloos was wegens Covid-19. Rekening houdend met de vooruitbetaalde kosten voor de lancering van het boek: Kroonprins Willem van Oranje en Anna Paulowna en voor ons lustrumfeest konden wij het half jaar 2021 met een licht positief saldo afsluiten.

5. Corona/Covid-19:

a. Coronatoegangsbewijs:

Sinds 1 juli 2021 is het Digitaal Corona Certificaat (DCC) in Europa ingevoerd. U kunt van de internationale QR-code gebruik maken om te reizen of om toegang te krijgen tot sommige locaties. Wilt U weten onder welke voorwaarden, wanneer en hoe dit digitale certificaat in België is te verkrijgen gelieve de volgende website te downloaden ¹:

<https://www.vlaanderen.be/covid-certificaat>

b. Zijn er leden die willen weten wat de voorschriften zijn in het vakantieland van bestemming dan is het raadzaam om volgende website te raadplegen. Per land wordt de voorschriften opgesomd.

https://diplomatie.belgium.be/nl/Diensten/Op_reis_in_het_buitenland/reisadviezen/

c. Zij die nog op reis gaan en de voorschriften niet kennen bij terugkomst in België dan is de volgende koppeling naar de volgende overheids website informatief:

<https://www.info-coronavirus.be/nl/reizen/>

d. Zoals aangekondigd door de regering op 19 juli zullen de controles op het invullen van het Passenger Locator Form en het bezit van een digitaal coronacertificaat worden aangescherpt.

Namens het bestuur

Paul Brouwer

31 juli 2021

¹ Koppeling naar de betreffende website gebeurt met linksonder de controleknop op het toetsenbord + muisklik

Programma AUGUSTUS 2021

DE CLUB IS ALTIJD OPEN EEN HALF UUR VOOR DE ACTIVITEIT BEGINT, TENZIJ ANDERS VERMELD.

maandag	2	14:30	#	Heeren XVII
dinsdag	3	15:00-18:00	*	Schaken
		18:30	*/+	Maaltijd
		19:30	*	Film " Dirty Rotten Scoundrels "
vrijdag	6	16:00-18:00	*	Biljarten
		16:00-19:00	*	Van Thee tot Borrel
maandag	9	14:30	#	Heeren XVII
woensdag	11	12:00-16:00	*/+	Barbecue
vrijdag	13	16:00-18:00	*	Biljarten
		16:00-19:00	*	Van Thee tot Borrel
maandag	16	14:30	#	Heeren XVII
dinsdag	17	15:00-18:00	*	Schaken
woensdag	18	11:00-20:00		Golfdag op Avernas
vrijdag	20	16:00-18:00	*	Biljarten
		18:00-21:30	*/+	Clubavond
maandag	23	14:30	#	Heeren XVII
dinsdag	24	11:00-15:00	*	Lustrumfietstocht
woensdag	25	12:00		Bibliotheek open
		12:30-14:30	*/+	Lunch
donderdag	26	17:00	*	Opening Lustrumjaar op de NV.
				Lezing en aanbieding Lustrumboek
vrijdag	27	16:00-18:00	*	Biljarten
		16:00-19:00	*	Van Thee tot Borrel
maandag	30	14:30	#	Heeren XVII
dinsdag	31	15:00-18:00	*	Schaken

* inschrijving van te voren verplicht /+ deelname tegen betaling

activiteit georganiseerd door externen

VOORUITBLIK SEPTEMBER

woensdag	1	19:00-21:00		Happy Hour
donderdag	2	10:30-14:30		Damesbridgedrive
dinsdag	7	19:30-22:30		Bridgedrive
vrijdag	10	18:00-21:00		Indonesische maaltijd
woensdag	15	10:30-14:30		Cultuurhistorische
				Lustrumwandeling
zaterdag	18	14:00-16:00		Academische Zitting
zondag	19	13:00-15:00		Lustrumconcert
dinsdag	28	10:30-16:30		Lustrum Bridgedrive

**MEDEDELINGEN VAN DE PROGRAMMACOMMISSIE
AUGUSTUS 2021**

DINSDAG 3 augustus

Filmavond

Maaltijd om 18:30

Filmvoorstelling om 19:30

Genre: komedie

Jaar: 1988

Duur: 1h46

Regie: Franz Oz

Acteurs: Steve Martin, Michael Cain,
Glenn Headly

Een komedie die zich afspeelt aan de Côte d'Azur. Twee oplichters proberen goedgebouwde vrouwen geld af te troggelen. Het territorium lijkt te klein voor de twee mannen dus gaan ze een weddenschap aan met de bedoeling dat de verliezer moet vertrekken.

Genomineerd voor de Golden
Globe.

WOENSDAG 11 augustus

Barbecue

We proberen onze gebruikelijke feestelijke activiteiten in te halen: de BBQ komt er.

Van 12:00 tot 16:00

WOENSDAG 18 augustus

Golfdag op Avernas

We waren zo blij met het eerste tornooi van dit jaar op de Brabantse, dat er nog een paar golfdagen volgen. Eerst naar het sympathieke terrein en onthaal op Avernas.

Ontvangst om 11:00, maaltijd na afloop.

DINSDAG 24 augustus

Lustrum Fietstocht

Deze tocht is al een paar keer uitgesteld. Hopelijk lukt het deze keer. Wie het parcours al eens heeft gereden, vond het een prachtige rit.

Lees verder in dit e-blad.

DONDERDAG 26 augustus

Opening Lustrumjaar

Het lustrumjaar wordt (eindelijk) officieel geopend door onze voorzitter.

Vertoning van het eerste deel van de Belgravia serie.

Lezing en aanbieding van het lustrumboek door Frans Vollenbroek.

Lees verder in dit e-blad.

Vooruitblik september

Woensdag 1 september	Happy Hour en Haringavond
Vrijdag 10 september	Indonesische maaltijd
Woensdag 15 september	Cultuurhistorische Lustrumwandeling
Zaterdag 18 september	Academische Zitting wegens lustrum
Zondag 19 september	Lustrumconcert
Dinsdag 28 september	Lustrum Bridgedrive

Vrijdagavond 23 juli – Kaas- en Wijnproeverij

Lang gewacht, stil gezweven, nooit gedacht, toch gekregen: het lange wachten op de door corona op de lange baan geschoven kaas- en wijnproeverij werd uiteindelijk beloond! Onder de deskundige en bezielende leiding van André van der Elst, de vaste docent van onze wijnclub, kregen een 25tal leden een uitgelezen batterij kazen en wijnen voorgeschoteld, met de opdracht in elk van de vijf gangen met telkens drie wijnen de bij elke kaas best passende wijn te kiezen.

Een flinke uitdaging, want eenvoudig was de opdracht niet. Van geitenkazen naar blauwschimmelkazen via zachtere kazen zoals Brie, hardere kazen zoals Tomme, en kazen met een uitgesproken geur, zoals Munster. Een strakkere of een wat vollere witte wijn, een rode Bourgogne of Rhônewijn, en rood of wit bij deze of gene kaas? De meningen liepen nogal eens uiteen, maar dat was ook *part of the game*, want uiteindelijk, zoals André benadrukte, geldt ook hier: over smaak valt niet te twisten!

Grotere eensgezindheid bleek bij het oordeel over de combinatie kaas en rode Bordeauxwijn: af te raden vanwege de tannine die kenmerkend is voor de meeste rode wijnen uit die streek. Mede dankzij de intensieve voorbereiding door Rob Hoebée en de efficiënte bediening door Liliane van der Veen en Mechtild van Westenbrugge liep alles op rolletjes. Kortom, een heel geslaagde avond!

Kees Veenstra, foto's Nico Roest.

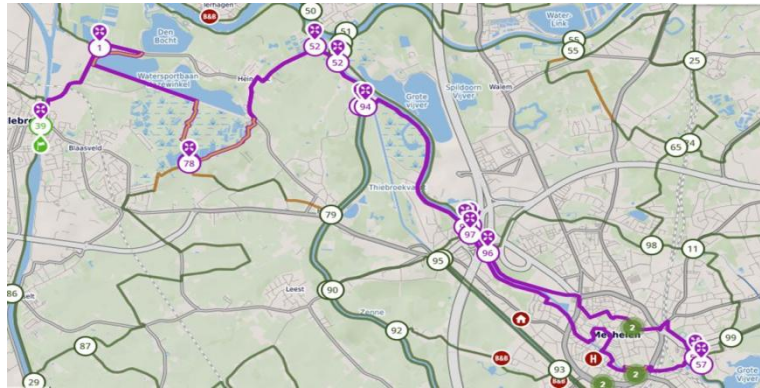

Lustrum fietstocht van de Nederlandse Vereniging op dinsdag 24 augustus 2021

Beste fietsliefhebbers,

op bovengenoemde datum vindt de alsmear uitgestelde Lustrum fietstocht plaats. De route is nagenoeg ongewijzigd. We fietsen nog altijd door het overstromingsgebied tussen Willebroek en Mechelen.

Prachtig natuurgebied en vlak. Hieronder de route. En het zal er om spannen of we met al dat water van de laatste tijd er wel door kunnen.

39 -> 1-> 78-> 52-> 94-> 97-> 96->57-> 97->94->52->78->1->39

We vertrekken uit Willebroek bij de karakteristieke Vredesbrug over de Bosbeek.

Vredesbrug, nog gebouwd met klinknagels ! Het is een poortbrug en is in gebruik genomen op 5 mei 1952 . Voor de kenners, een andere bekende poortbrug is de De Hef in Rotterdam!

Maar eerst ontmoeten we elkaar op de parkeerplaats “parking post” in de Floridastraat te Willebroek om 11u00. De parking is gratis. Hieronder een goolemapkaartje.

Na het afladen van onze fietsen en controle van de bandenspanning gaan op weg naar het Bevereiland.

Waar we al volop in de natuur zitten. Hier een paar fotootjes.

Het Bevereiland. Een educatief centrum. Vroeger waren hier waarschijnlijk echt bevers maar ik heb ze niet meer gezien.

Maar je kunt er wel even uitrusten.

Of een fietsmeermin ontmoeten !

We fietsen na de Bevers langs het watersportgebied, langs pittoreske dorpjes naar het overstromingsgebied.

Romantisch bruggetje.

Mariabeeldje in een nisje.

Kapelletje

We fietsen eerst nog het agentschap voor Natuur en Bos, langs het Blaasveldbroek, wat het vroegere overstromingsgebied van de Rupel was maar nu bos en een watersportgebied. En komen dan vanzelf in het “rivierenland” waar Nete, Dijle, Zenne en Rupel te samenstromen in het Zennegat. Het Zennegat is een overstromingsgebied om Vlaanderen tegen overlast te beschermen.

Mooie landschappen en vergezicht ontvouwen zich voor Uw ogen.

En van hier uit kun je alle kanten uit !

Hopelijk zonder te veel overstroming fietsen we langs de Dijle, over de Zenne en het kanaal Zennegatvaart, naar Mechelen. Waar we hopen dat de terrassen open zijn. En weer fietsen weer terug naar waar we vandaan kwamen.

Onderweg nemen we een picknick, dus fruit en boterhammetjes meenemen !

In Mechelen zullen we naar waarschijnlijkheid een medelid, Rogier Chorus, ontmoeten die ons het een en ander over zijn woonplaats, Mechelen, zal vertellen. Verdere info hierover volgt nog.

Opgelet, voor wie het fietsen wat te veel is zij kunnen ook rechtstreeks naar het centrum, Grote Markt, waar we elkaar treffen tussen 12u00 en 13u00. Zij kunnen dan een gedeelte meefietsen.

Vergeet U niet op te geven via de website, inschrijvingen en voor verdere info: Theo Orie, 02 466 54 90 of 04 76 27 13 68. Of theo@orie.be .

De Belgravia serie

Dansen op de vulkaan

Op 15 juni 1815 verzamelen 200 van de gravin van Richmond's beste vrienden, waaronder de Kroonprins van Oranje, zich voor een door haar georganiseerd bal in Brussel. Het grote gezelschap edelen en officieren was toch in de buurt, want de Zuidelijke Nederlanden moesten nu maar eens het eindpunt worden van Napoleon's Eurotrip.

Ook aanwezig op het bal is de Engelse Sophia Trenchard, dochter van James en Anne Trenchard. De komst van de familie Trenchard wordt niet door iedereen gewaardeerd, omdat James Trenchard slechts een proviandmeester is die via-via een kaartje heeft weten te bemachtigen. Alsof het allemaal nog niet schandalig genoeg was, is daar ook nog de ontluikende en onmogelijke liefde tussen de simpele Sophia Trenchard en erfgenaam Lord Bellasis, zoon van Lord en Lady Brockenhurst.

Het beroemde bal aan de vooravond van de Slag bij Waterloo, waarbij het geweld en de ellende van alledag (of liever gezegd, de volgende dag) even vergeten werden, is het decor van de openingsacte van *Belgravia*, het laatste boek van de man achter de succesvolle en met prijzen overladen tv-serie *Downton Abbey*. Het is tegelijkertijd ook een voorbode van de rest van het verhaal. Dat gaat namelijk niet over oorlog en politiek, maar over *dinner parties* en *luncheons*, over jurken en de laatste haarmode, over schandalen en over roddels. De veldslag waarbij Napoleon eindelijk verjaagd werd wordt met één zin afgedaan: "We've done it. Boney's on the run."

Herman Hensen

Overstroming in Valkenburg

Wij hadden twee maanden van tevoren voor twee nachten een hotelkamer geboekt in Valkenburg om drie dagen in het Mergelland te gaan fietsen. Maar dat was niet zo slim. Waarom niet gewacht tot het weerbericht voor de volgende week zonnig weer voorspelde en dan boeken? Veertien dagen voor de vertrekdatum begonnen wij het weerbericht te bekijken. Elke dag dat wij keken werd het weerbericht voor de betrokken periode - 13, 14 en 15 juli - slechter. Drie dagen voor de vertrekdatum probeerden wij nog om te boeken, maar dat ging niet.

Dus dan toch maar vertrokken; wij dachten wel tussen de buien door te kunnen fietsen. Op de eerste dag huurden we een fiets en vertrokken wij tegen één uur, toen het net even droog was. Niet veel later begon het te motregenen. Na een tijdje hield het op met zachtjes regenen. We besloten terug te gaan naar het hotel. We hadden ruim een uur gefietst. De rest van de dag bleef het regenen. De volgende ochtend bleek het ook te regenen ... en niet zo zachtjes. Tegen één uur besloten wij onze gehuurde fietsen terug te brengen naar de verhuurder. Het zag er niet naar uit dat het die dag en de daaropvolgende nog van fietsen zou komen.

Op die dag, woensdag 14 juli, zagen we in de namiddag dat de Geul, het riviertje dat door Valkenburg stroomt, buiten zijn oevers trad. We zagen ook dat er zandzakken werden aangesleept. Om acht uur 's avonds vroegen wij de receptioniste van het hotel of wij de auto, die niet ver van het hotel stond geparkeerd, niet beter konden verplaatsen. De receptioniste dacht dat dat niet nodig was. Ze had vaker meegemaakt dat de Geul buiten zijn oevers trad, maar het water was nooit zo ver gekomen als het hotel, dat ongeveer 100 – 150 m van de Geul verwijderd was, aan het einde van een licht omhooglopend plein waarop veel auto's waren geparkeerd.

Maar ik dacht aan de slogan van de financiële wereld: "prestaties in het verleden geven geen garantie voor de toekomst". Om 10 uur 's avonds ging ik eens poolshoogte nemen bij de ingang van het hotel. Het water bleek het hotel al bijna bereikt te hebben!! Ik rende naar boven om Bert te zeggen dat hij onmiddellijk moest komen om zijn auto te verplaatsen, want anders zou die onder water komen te staan. Met enige tegenzin volgde Bert mij, want hij dacht dat ik overdreef. "Waar moet ik dan heen?" vroeg hij mij. "Nu, gewoon hogerop" antwoordde ik. Niet ver van het hotel was een tweede parkeerterrein dat iets hoger lag. Daarop zetten we onze auto, maar toen we de zaak nader bekeken, voelden we ons nog steeds niet gerust. Het water kwam ook daar zienderogen naderbij. We hebben het nogmaals iets hogerop gezocht en daar de auto achtergelaten.

Het was ondertussen behoorlijk levendig in de nachtelijke straten – met brandweer, politie, mensen die hun auto's aan het verplaatsen waren, bewoners van de omringende flatgebouwen die op hun balkon stonden of naar buiten waren gegaan om te zien hoe ver het water kwam.

En toen be kroop mij een vreselijke gedachte. "We hebben de auto wel gered, maar onszelf niet" riep ik uit. "We kunnen waarschijnlijk het hotel niet meer in. We liepen terug naar het hotel. Het water kwam ten opzichte van mijn lichaam steeds hoger te staan – eerst tot over de voeten – dan bij de ingang van het hotel ongeveer tot kniehoogte, maar, inderdaad, daar konden we niet meer in. De twee glazen toegangsdeuren waren met planken en zandzakken gebarricadeerd. Gelukkig maar dat het hotel zich op die manier nog op tijd had kunnen redden.

Wadend door het water liepen wij langs de zijkant van het hotel in de hoop daar nog een toegangsmogelijkheid te vinden en inderdaad een stukje hogerop was er nog een deur die open kon en via de keukens konden wij onze hotelkamer op de eerste verdieping bereiken.

Wij hadden voor de rest geen zorgen meer en de andere hotelgasten evenmin, want die sliepen allemaal op de verdiepingen, waar geen gevaar was. Ja, het waren niet onze huizen die onder water liepen.

's Nachts om één, twee uur ben ik nog even bij het venster gaan zitten om de ontwikkelingen gade te slaan. Er liepen nog steeds brandweerlieden door de straat (wat deden die daar eigenlijk?). Het regende nog steeds en ik zag dat het water nog gestegen was. Toen wij tegen 11 uur op onze kamer waren teruggekomen, stond het water tot enkele centimeters onder de vensterbanken van het tegenoverliggende gebouw. Om 1 à 2 uur waren die onder water komen te staan.

De rest van de nacht hebben wij rustig geslapen. 's Morgens omstreeks half negen werden we gewaarschuwd door de eigenares van het hotel. We moesten allemaal onze koffers pakken, want over een half uur zouden we worden geëvacueerd. Op de eerste verdieping was een stuk plat dak, waarnaast een shovel gereed stond waarvan de laadbak op gelijke hoogte met de vloer van het dak werd gebracht. Die laadbak kon een zestal personen met bagage opnemen en naar een container overhevelen. Het was een efficiënte operatie die door een paar stevige kerels werd begeleid, zodat niemand zich onveilig voelde. De container was aan een trekker vastgehaakt die zulke grote wielen had dat hij met zijn vracht geëvacueerden door het water heen naar de andere kant van de Geul kon

rijden, naar een droog gebied. Veel mensen hebben de beelden van deze operatie op tv of you tube gezien.

Eenmaal uitgeladen wisten we aanvankelijk niet wat we doen moesten. Bert was op een koffer gaan zitten en werd ondervraagd door een verslaggever van de Telegraaf. Er was een bowlingcentrum vlak bij en we zagen dat veel mensen erheen trokken. Wij ook. Een groot gezelschap zat aan lange tafels koffie te drinken. Wij schoven daarbij aan. Een uurtje later werden er broodjes gepresenteerd, en soep, en grote stukken appeltaart, allemaal op kosten van de gemeente Valkenburg. De stemming begon er aardig in te komen, maar wat moesten we nu doen? Na een tijdje zagen we mensen vertrekken: het station was niet ver weg en er reden treinen naar Maastricht. Nu, wij wilden niet met de trein mee, want dat zou een te lange reis worden. Daar onze

auto vermoedelijk droog was gebleven, hoopten we bij die auto te kunnen komen en daarmee Valkenburg te verlaten. De politie vertelde ons echter dat het zinloos was de auto op te zoeken, want zelfs als we erbij zouden kunnen komen, zouden we niet uit Valkenburg kunnen wegkomen – alle wegen in de buurt waren afgesloten.

Dan toch maar naar het station gelopen. Na een reis van meer dan 5 uur – via Eindhoven, Breda, Antwerpen, Mechelen en Leuven – kwamen we eindelijk in Tervuren aan. Het zou korter geweest zijn via Luik te reizen, maar er reden geen treinen meer naar Luik.

Vanuit het hotel had ik nog het parkeerterrein voor het hotel kunnen zien en opgemerkt dat zeker een derde van de auto's die daar de vorige dag stonden, waren blijven staan. Veel daarvan stonden tot het dak onder water.

De zondag daarop zijn we in mijn auto de auto van Bert gaan ophalen in Valkenburg. Bert had van tevoren een e-mail gestuurd naar de gemeente Valkenburg om te vragen of zijn auto er nog ongedeerd stond en wanneer hij hem kon komen ophalen.

De gemeente reageerde met het bericht dat de auto er nog ongedeerd stond – vergezeld van een foto van de auto – en dat hij hem kon komen ophalen.

Om ramptoerisme tegen te gaan was het centrum van Valkenburg afgesloten voor het meeste verkeer; alleen mensen met een goede reden werden toegelaten. Aan de hand van de e-mail van de gemeente konden wij aantonen dat wij een goede reden hadden om het centrum in te willen.

Het was een zonnige dag en alle water was van de straten verdwenen. Er heerste een tamelijk opgewekte bedrijvigheid in de straten van mensen die bezig waren de kapotte spullen uit hun interieur te verwijderen. Er waren in Valkenburg geen doden gevallen.

We gingen nog bij ons hotel langs en zagen dat ze daar al goed gevorderd waren met het verwijderen van alles wat beschadigd was. Ik had aanvankelijk gedacht dat het hotel gered was door de barricade van planken en zandzakken voor de deuren van de ingang. Maar nee, vertelde de eigenares ons, omstreeks middernacht had ze een verschrikkelijk lawaai gehoord toen de glazen deuren van de ingang onder de druk van het water bezweken. Het water stond uiteindelijk ongeveer een meter hoog op de benedenverdieping. Aan de muren was nog te zien hoe hoog het water had gestaan.

De eigenares zei dat de hele situatie wel tot verbroedering leidde – mensen uit de buurt die zelf weinig of geen schade hadden geleden, waren langsgelopen om te vragen of ze konden helpen.

En nu moet alles worden gerepareerd. Hoe? Rekening houdend met het feit dat het water weer zo hoog kan komen?

In ieder geval is er voor miljoenen werkgelegenheid gecreëerd.

Engelina Lucas

Verandering van job, maar wel bij dezelfde werkgever

Om over de belevenissen tijdens mijn werkzame leven verder te kunnen vertellen, moet ik enige uitleg geven over het leverprogramma van de medische afdeling van Enraf Nonius halverwege de zestiger jaren. Dorre materie, zult U denken, maar het kan toch geen kwaad iets te lezen over een “high tech” Nederlands bedrijf dat van 1925 tot 2007 bestaan heeft. In de laatste periode, na een fusie met de Optische Industrie, ook uit Delft, was het DELFT INSTRUMENTS geworden. En wie herinnert zich de nachtkijker affaire niet? Tijdens de Golfoorlog van 1990-1991 heeft het bedrijf, via een Belgische dochteronderneming, nachtkijkers aan Irak geleverd terwijl er een wapenembargo van kracht was. Daar waren de Amerikanen niet erg gelukkig mee. Ik citeer uit een artikel hierover: “In de VS maakte Hughes-Electronics nachtzichtapparatuur die kwalitatief echter niet kon tippen aan die van waar 'made in Delft' opstond”. Het leidde tot een Amerikaanse boycot en een schikking van \$ 3,3M. Overigens, ik werkte er in die tijd al lang niet meer.

Terug naar mijn tijd bij Enraf-Nonius. Er waren toen 3 afdelingen: 1) De medische afdeling, 2) De tankmeters waarover ik eerder schreef en waarbij ik tot ca. 1966 werkzaam was, en 3) Nonius dat zich bezighield met mechanische precisie-apparatuur voor wetenschappelijke doeleinden. Bij de laatste twee afdelingen bestond het grootste gedeelte van de omzet uit export, maar de medische afdeling verkocht voornamelijk in Nederland en een beetje in België. Levering naar andere landen was uiterst zeldzaam. Maar dat moest veranderen, vond de directie; ze stelden mij aan als exportmanager medische apparaten. Dat kwam als een enorme verrassing, mijn enige expertise op dat gebied was opgedaan tijdens een verblijf in het kinderziekenhuis, op ca. 10-jarige leeftijd. Er was toen vastgesteld dat mijn amandelen verwijderd moesten worden, n.a.v. een ziektebeeld dat na mijn operatie geheel verdween, zelfs zonder dat er enig vaccin voor ontwikkeld moest worden.

Geneeskunde zonder technologie is ondenkbaar geworden, maar voor de 2de wereldoorlog, in de tijd dat de ENRAF zich ontwikkelde, was dat anders. Toen hield de technische dienst van een ziekenhuis zich voornamelijk bezig met gas, licht en water, en de centrale verwarming. Met de anesthesie en de radiologie begon daar langzaam verandering in te komen, maar aanvankelijk zorgden deze specialisten meestal zelf voor onderhoud en (kleine) reparaties van hun apparaten. Die situatie was eind 1966, toen ik me genoodzaakt zag mij er in te verdiepen, nog niet veel veranderd. Immers, de grote “tech-boom” in de ziekenhuiswereld kwam later met de chips en computers. Wel was het fabricageprogramma van de ENRAF uitgebreid met elektrisch werkende toestellen voor chirurgie en voor fysiotherapie. Ook die werden vrijwel alleen in Nederland verkocht. Als gevolg van de fysiotherapie-activiteiten waren agenturen van buitenlandse fabrikanten van apparaten op dit gebied aangetrokken. Voorts werden grote roestvrijstalen loop- en oefenbaden voor revalidatie verkocht, men sprak van hydrotherapie. Een Nederlands bedrijf, gespecialiseerd in roestvrijstalen constructies, bouwde zulke baden exclusief voor de afdeling fysiotherapie

De medische afdeling kende dus twee onderafdelingen: 1) Radiologie en 2) Fysiotherapie. Beide verkochten uitsluitend in Nederland. Er waren zeven vertegenwoordigers voortdurend onderweg om klanten te bezoeken. Ongeveer eenzelfde aantal mensen werkte op kantoor, waaronder de afdelingshoofden Fysiotherapie en Röntgen. En hieraan werd in 1966 een exportafdeling toegevoegd, met één (!) medewerker, die dan maar eens uit moest gaan zoeken hoe je medische apparaten in andere landen aan de man kan brengen.

Met de tot nu toe gebruikte medische termen zal de gemiddelde lezer van dit maandblad geen moeite hebben. Wie gaat niet af en toe naar de kinesist of laat even een scan maken?

Echter, alvorens verder te kunnen gaan met mijn verhaaltjes, toch nog een beschrijving van twee projecten die, zo had de directie bepaald, de kern van de exportstrategie zouden gaan worden.

In de eerste plaats bevolkingsonderzoek op tuberculose. U herinnert het zich nog wel hoe we vroeger een oproep kregen om een "longfoto" te laten maken in de "röntgenbus". In de rij wachten tot je aan de beurt was, dan door een (meestal) vriendelijke dame voor een soort scherm geplaatst, "even adem inhouden" en vervolgens "U bent klaar". De ENRAF leverde die bussen, compleet met elektrisch aggregaat in de vorm van een aanhangwagen, want voor een röntgenopname is een behoorlijk groot elektrisch vermogen nodig. De andere röntgenfabrikanten leverden die bussen ook, maar de ENRAF had bovendien een uitvoering om gebieden te bereiken waar een bus niet kan komen. Mogelijk was dit het gevolg van een vooroorlogse gedachte, voor gebruik in het voormalige Nederlands-Indië, waar de ENRAF zeer succesvol was geweest. Het kwam er op neer dat hetzelfde toestel in dit geval niet in een bus, maar in een aanhangwagentje ingebouwd werd. Dat was in dit geval een aanhangwagentje dat ontwikkeld was om één paard mee te vervoeren. Ze bestaan nog steeds, een heel enkele keer zie je er één, met paard erin, achter een auto hangen. Het zo ontstane "röntgenaanhangtoestel" had de naam Itinerix gekregen en kon achter een terreinwagen mee de rimboe in voor bevolkingsonderzoek op tuberculose. Het bij de röntgenbussen behorende aggregaat was groot en zwaar, omdat een röntgenopname veel vermogen vereist. Echter zo'n opname duurt maar een fractie van een seconde en daarom had de ENRAF begin 60-er jaren een batterij (accu) toestel ontwikkeld: de opname zuigt, gedurende die fractie van een seconde, de batterij leeg, maar het duurt minstens een minuut vóór de volgende opname komt, en in die tijd wordt de batterij terug opgeladen. Daarmee kon een draagbaar aggregaat van 3 kW volstaan in plaats van de zware aanhangwagen met 15 kW aggregaat! Ze liepen op het gebied van omzetten van gelijkspanning naar wisselspanning – nodig bij een accu - technisch jaren vooruit!

Met de voorgaande wetenschap kunt U het standpunt van de toenmalige directie goed begrijpen. In de markt voor radiologie in het algemeen kwam Enraf-Nonius niet meer mee met concurrenten als Philips, Siemens, General Electric, etc. Maar voor bevolkingsonderzoek op tuberculose had de firma de ideale oplossing. En ja, de tuberculose was in de rijkere landen aan het verdwijnen, maar er was een grote markt voor ontwikkelingshulp in de rest van de wereld: laat die Van der Horst maar eens uit gaan zoeken hoe we dat spul gaan verkopen.

Dat was project één. Het tweede betrof longfunctie-apparaten. Die werden gefabriceerd bij een kleine fabriek in Delft en met dat bedrijf was de afspraak gemaakt dat het nieuwste, in ontwikkeling zijnde, apparaat door Enraf-Nonius op de wereldmarkt gebracht zou worden. Ook een gedachte van de directie: we gaan toch contacten leggen met longartsen, dan kan dat apparaat wel even meegenomen worden, het begrip marktonderzoek was niet aan de orde geweest.

Nu kent U de omstandigheden waarin ik eind 1966 aan een totaal nieuwe job, zij het bij dezelfde werkgever, begon en kan ik weer verhaaltjes schrijven over wat ik allemaal meemaakte. Hier komt er een:

De professor die niet rookte

Gebombardeerd tot marketingdeskundige (?!) meende ik er goed aan te doen deel te nemen aan een vergadering over de ontwikkeling van het nieuwe longfunctieapparaat. Er vonden regelmatig meetings plaats tussen medische deskundigen en de technici van het bedrijf die het toestel zouden gaan fabriceren. Dat gebeurde in het academisch ziekenhuis in Leiden, onder leiding van een professor longziekten. Deze hoogleraar was in alle opzichten wat ik mij ervan voorstelde: verstrooid. In zijn kamer, waar de vergaderingen plaatsvonden, was het een opeenstapeling van boeken, documenten, en al dat soort zaken, waarvan ik mij afvroeg hoe iemand daar ooit iets in terug zou kunnen vinden. Maar mijn inschatting bleek niet juist, hij kon wel degelijk dingen terugvinden, zij het dat het enige tijd kostte. In die periode werd nog volop gerookt, zelfs in een vergadering over een longfunctie apparaat. Ik heb later ook vastgesteld dat er veel longartsen waren die zelf rookten. Onze professor was zeker geen voorstander van roken maar realiseerde zich halverwege de vergadering ineens, dat de anderen dat misschien wel waren. Hij verontschuldigde zich geen sigaretten aangeboden te hebben en begon een zoektocht in de laden van zijn bureau. Het bureau, evenals de manier van zoeken, was geheel zoals je van een verstrooide professor mag verwachten. Het duurde dan ook lang, maar eindelijk stak hij triomfantelijk een pakje sigaretten in de lucht. Voor de niet-rokers: er bestonden in die tijd menthol sigaretten, te herkennen aan de afbeelding van een ijsbeer op de verpakking. Zelfs ik, nooit gerookt hebbende, herkende die sigaretten. Dat was mede omdat ik als verkoper altijd sigaretten op zak had, dat hoorde bij een goede commerciële aanpak. De professor echter was met deze materie niet erg op de hoogte en omdat hij, wetenschapper, kennelijk wel wilde weten wat hij zijn gesprekspartners aanbood, kwam de bril te voorschijn en nam hij met belangstelling kennis van hetgeen op het pakje te lezen was. Er verscheen een cynische glimlach op zijn gelaat en hij richtte zich tot het gezelschap met de woorden: “Er staat niets over longkanker op dit pakje, maar voor zover ik het begrijp, mocht U dat hiervan krijgen, dan wordt U er in elk geval niet verkouden bij”.

Jaap van der Horst

Wijzigingen Ledenbestand

Geen wijzigingen.

Jarig in augustus 2021:

Dag	NAAM
1	Ed van Biezen
2	Jan van Kleef
3	Truus Schiettekatte-Eggens
4	Jaap van der Horst
4	Trudy Middelhoek-van den Broek
5	Corrie Vogeleer-van der Velde
7	Rogier Chorus
8	Emily Ramaer-Boumeester
9	Jaap Geenen
10	Nico Roest
12	Edda Roest-Wildschut
20	Kees Veerman
20	Ria de Vent-Hartings
25	Toos Brauckmann
25	Gerda Meursing-van Utenhove
25	Martha Hulsebos-Hoogerkamp
25	Engelina Lucas
26	Peter Gieling
27	Yvonne Zwart-Haesen
28	Aagje Runia
28	Cees van Paassen
30	Anneke van der Hoek-Philipsen
31	Egide Jongen
31	Wim Laninga

Om reden van privacy zijn de adresgegevens en telefoonnummers van deze leden achterwege gelaten. U kunt deze vinden na inloggen op de website onder: Zoek in Ledenlijst.